

Eric Lebon toonde in september Kübelwagen Ambulance !

Groepsthema

Geheel in het groepsbouwthema Kübelwagen, bouwde Eric Lebon een wel heel speciale uitvoering van de Duitse Jeep-tegenhanger, met name een ambulanceversie. Eric baseerde zich op de informatie die hij vond in het boek Military Miniatures in Review. Als kit koos hij voor

een Dragon Ambulance Kübelwagen, waarvan hij een aantal kleine details bijwerkte. Voor het overige is de kit volgens Eric vrij compleet, gewonde soldaat en rode kruisvlaggetjes inclusief. Zelfs de 'bache' op de voorruit is in de kit inbegrepen, zij het vervaardigd uit plastic. Erik weatherde die met olie verf, drybrushte de

bovenliggende delen en washte de plooiën. Het resultaat is vrij realistisch.

Woestijnversie

De versie is er eentje voor in de woestijn, die o.m. ook in Italië werd gebruikt. Vandaar de dikke ballonbanden, die zich minder makkelijk in het zand vastredenen. Eric heeft het plan opgevat alvast tot het einde van dit jaar elke maand een nieuwe Kübelwagen te bouwen voor de groepsbouw.

Schwimmwagen

Zo had hij ook al een Schwimmwagen mee van de eerste serie, met nog een uitsparing voor het MG-machinegeweer. Ook voor dat model ging Eric uit van hetzelfde boek. Dat leerde hem dat de mitrailleur een meer voorwaartse positie moest krijgen, naast de chauffeur. De early had ook maar een halve ruit en een ronde pare choc. Het gaat hier om een Italerimodel, waaraan Eric alle veranderingen scratchte. Zo maakte hij zelf de uitsparing en verkleinde hij de ruit. De conversie staat in detail in het gebruikte boek beschreven. Ditmaal fabriceerde Eric de baches over de zetels zelf, met tissue en verdunde houtlijm. Op de vloer bracht hij plankjes aan. Ook de Schwimmwagen draagt de ballonbanden.

Marc De Pauw 'schilderde' paneellijnen op F-104 !

Marc De Pauw werkte een F-104 G af in een versie van de Nederlandse Lucht-

macht met NATO-beschildering. Met de 'G' van 'Gollander', dixit Frederik

Vanderstraeten, om het model enigszins in te passen in het letterthema van – weliswaar - de "vorige" bijeenkomst (G en H). Het gaat om de eerste model van een reeks van zeven, waarmee Marc een Nato-flightline van eind de jaren '60 naar een foto wil reconstrueren op schaal 1/72e. Behalve een tweetal Starfighters, moet hij onder meer ook Mirages en zelfs een Javelin bouwen. De gebruikte F-104-kit is die van Hasegawa. Marc schilderde de paneellijntjes met een zeer fijn penseeltje (0000) en verdunde zwarte waterverf. Het zwart was nodig om de lijnen toch iets of wat zichtbaar te maken op de donkergrijze ondergrond. Het normale paneelwash-systeem was volgens Marc wegens te ondiepe paneellijnen niet buikbaar. Hij wreef de wash met name steevast weer uit de groefjes.

Franklin laat Rafale vertrekken vanop vliegdekschip !

Zoals we bij IPMS-Gent al lang weten is Franklin Goethals een ware meester in het werken naar foto's. Denk maar even aan zijn diorama's met Duitse watervliegtuigen. Ditmaal hield hij het echter dichterbij in de tijd. In september presenteerde hij de club namelijk een diorama met een Rafale op een vliegdekschip en een Zwitserse F-18 voor zijn hangar in een bergwand.

Rafale

Franklin ging ditmaal uit van een foto met een Rafale die opstijgt van het vliegdekschip Général De Gaulle. Hij ging aan de slag met een Hobby Boss kit op schaal 1/72e. Niet zo'n bijster goede kit, klinkt het bij Franklin, want langs de luchtinlaat kijk je als het ware dwars door het vliegtuig. En dat is niet meer volgens de kwaliteitsstandaarden van vandaag. Ook ontbreken tal van details in de marineversie, zoals de sensoren op de neus, die wel in de reguliere HB Rafale te vinden zijn. Franklin begrijpt dat niet echt. Positief is dan weer de mooie graving van de kit.

Diorama

Voor het eenvoudige diorama gebruikte Franklin als basis een multiplex plankje, waarop hij plamuur aanbracht (Polyfilla). Die schuurde hij mooi glad. In de basis

spaarde hij een rechthoekige ruimte uit, waarin hij een jetblast-plaat van plasticard scratchte. Aan de achterkant scratchte hij de plaatpompen bijeen uit wat plasticard en stretched sprue.

Details

Nog naar de uitgangsfoto, scratchte Franklin een seinpost die uit het dek opstijgt zoals een lift. Geen detail liet hij onverkend. Zo zitten op de ruitjes van de seinpost ruitewissers ! Enkele figuren uit een oude Fujimikit completeren het geheel. Niet alles klopt echter: zo diende Franklin de GBU10 bewapening uit de kit te gebruiken, terwijl het toestel eigenlijk GBU 12 dient te voeren, waarvan hij er niet genoeg had.

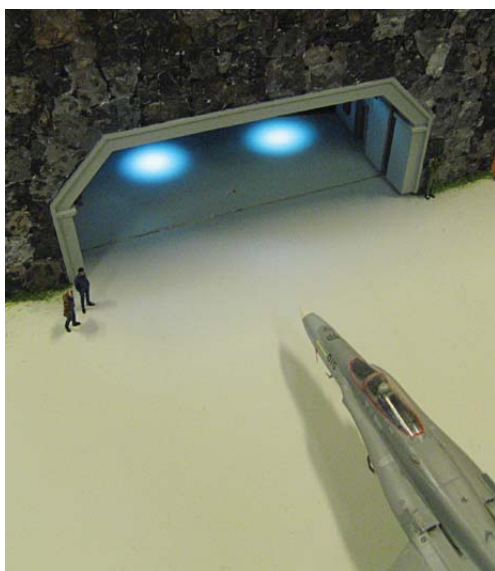
Kabels

Franklin bracht nog meer technische details aan. Zo voorzag hij gaten in het

dek voor de kruisvormige kabelbevestigingen, die hij alweer met stretched sprue namaakte. Ook de moeren op de jetblastplaat maakte hij overigens uit stukjes stretched sprue die hij tegen een aanstekervlam hield tot ze door de warmte opbolden.

Wallis

Franklin bracht ook nog eens zijn spectaculaire diorama mee van de Zwitserse F-18 die aanstalten maakt zijn in de bergen uitgehouwen hangar binnen te rijden op de basis La Caverne in het Zwitserse Wallis. Dit diorama is inmiddels volledig af, inclusief verlichting in de rotshangar. Met dit diorama haalde Franklin een bronzen medaille op de modelbouwhappening 2012 te Middelkerke. Redenen genoeg dus om de F-18 ook nog eens in de club te showen !

Willy De Cock bouwde 'vooroorlogse' Combat Cars

Het moet niet al Sherman zijn wat Willy De Cock bouwt, maar het ligt toch altijd dicht in de buurt! Zo presenteerde hij in de septembervergadering onder meer twee Combat Cars uit 1937. Dat waren eigenlijk voorlopers van de echte tanks.

Combat Car 1

De eerste versie, met dubbele koepel, werd ontworpen om steun te verlenen aan de infanterie. De bewapening in de dubbele koepel kon los van mekaar vuren, zonder dat ze mekaar daarbij hinderden, al moet worden gezegd dat de lopen maar enkele graden konden draaien.

Combat Car 2

Het tweede exemplaar, met de enkelvoudige koepel, draagt de ster in cirkel van het Amerikaanse leger, maar meer in het bijzonder stelt het model volgens Willy een Combat Car van de cavalerie voor. Dat zie je aan het koperen plaatje op de zijkant van de koepel, met de gekruiste degens erop, het embleem van de cavalerie.

Prototype

Voorts had Willy nog een van de zeven prototypes bij van de Navy luchtafweer AA (anti aircraft) M16 halftrack. De halftrack droeg de befaamde Maxson-luchtafweertoren. In de prototype-versie werd de Maxson op het onderstel van een M3 diesel gemonteerd, maar die combinatie voldeed niet en werd uiteindelijk vervangen door een M16 halftrack. De M16 was immers wendbaarder, bood meer plaats aan de crew en reed bovendien zuiniger.

Rat

Willy had in september ook nog een Engelse M3A3 Stuart mee, met de speciale kentekens van de 7de Amerikaanse Armoured

Division, zijnde een rode rat. Bij de landing op Sicilië hadden de Engelsen te weinig recce's en daarom werden enkele van de lichte tanks van het Amerikaanse 7e overgeheveld naar de Britten. De Amerikanen behielden echter hun rat, zij het dan in zwart gehuld !

Dion Vancuyl vond Murphy met Wildcat op schaal 1/48 !

Nood brengt weathering !

Dion Vancuyl bouwde een 1940 F-4F-3 Navy-Wildcat van Hobby Boss op schaal 1/48e. Hij heeft het kitschema voor de camouflagebeschildering gevolgd, met onder meer Gunze en Tamiya verven. Vervolgens heeft hij het toestel zwaar geweathered met zilver. Eigenlijk was dat een noodoplossing. Hij had de zwarte vlakken afgeplakt en gedrybrusht. Daarbij had hij zijn potje leeggeschilderd. Maar hier en daar was verf onder de plakband geraakt op de vleugels, met als gevolg wat zwarte vlekken. Dion probeerde die eraf te krabben met een

tandenstoker, maar beschadigde daarmee ook de gele vleugelvlakken. Dus dan maar geweathered met aluminium. Totaal onrealistisch, gelet op de omstandigheden waarin deze toestellen opereerden, aldus Dion zelf.

Wet van Murphy

Voor het overige vindt Dion de F-4F een bijzonder geslaagde kit, zeer goed

ineen passend (op de vleugels na). Het was overigens de eerste keer dat Dion echt een kit weatherde, en al bij al viel die leerschool mee. Hij heeft ook wat onderdelen verbeterd. Zo maakte hij de machinegeweren van ijzerbuisjes. En de wet van Murphy was uiteraard ook van de partij: de montagehandleiding raakte zoek en achteraf bleek dat Dion de droptanks omgekeerd had gemonteerd...

Rariteit Vickers Wellesley op oktobertafel bij IPMS-Gent !

HP Heyford

Ook in oktober stal Franklin Goethals een stuk van de IPMS-show met enkele meer zeldzame modelbouwstukken. Enerzijds toonde hij een H.P. Heyford op 1/72e in aanbouw, waaraan hij de vraag koppelde hoe ze deze bommenwerper met bommen laadden. Franklin bezit namelijk een foto waar vaag een laadtoestel te zien is, zonder dat dit echter al zijn geheimen prijsgeeft. Franklin wil dit toestel echter graag nabouwen. De kit is een Matchbox op 1/72e.

Ilyushin 4

Op een modderig vliegveldgrasdiorama presenteerde Franklin anderzijds een Ilyushin 4, een Russische middelzware WO-II bommenwerper. De kit is ditmaal een Revell met het traditionele driekleur-en plastic. Franklin spoot het toestel eerst aluminium, bracht vervolgens de camouflage aan en chipte ten slotte stevig. Dat moet bij Russische toestellen uit die tijd, die bekend stonden om hun gebrekkig onderhoud en de slechte kwaliteit van hun verf. Het diorama is ditmaal eens niet op een foto gebaseerd, maar op pure fantasie. Franklin voegde een Russische vrachtwagen uit de periode toe, al weet hij niet precies meer om welk model het gaat. Een paar CMK-figurines erbij en een titel – How much fuel do you need comrade ? – en de dioramakous was af.

Vickers Wellesley

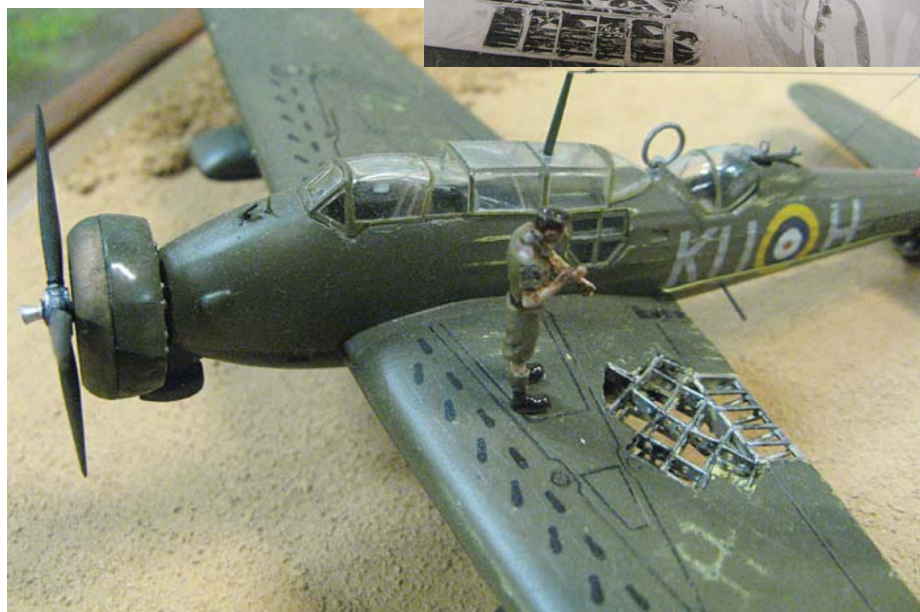
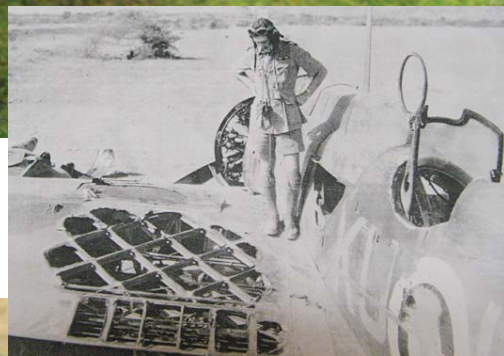
Het pronkstuk van Franklin was echter een Vickers Wellesley Mk I met aan mekaar verbonden dubbele cockpit, waarvan hij een profiel had. De aanpassingen aan de cockpits construeerde Franklin met een stuk afgeschuurde beglazing van een Messerschmitt 110. De Engelsen zetten dit toestel in Soedan in, van waaruit het de Italianen in Ethiopië bombardeerde. Zeg maar 1941.

Battle damage

Een merkwaardig staaltje modelbouwvakmanschap toonde Franklin door op de vleugel battle damage te simuleren op grond van een foto. Hij opende daarvoor de vleugel en reconstrueerde de typische Vickers vlechtconstructie met plasticard. Het betrokken toestel was de KU – H, gevlogen door het 47e RAF Squadron. Tijdens een raid werd dit toestel aangevallen door twee Italiaanse Fiat CR42's. Het vloog in brand, maar piloot-officer Kennedy kon de brand blussen door stijl te duiken en hij slaagde erin terug te vliegen en te crashlanden. De gunner bleek ene Sergeant German te heten. De ironie ! Franklin realiseerde de zanderige grond op de van hem gekende wijze: baksteen verpulveren en zeven en dan in een papje van houtlijm opbrengen.

Als inleg rechts de foto waarvan Franklin bij de battle damage nabootsing vanuit ging, inclusief piloot en exacte immatriculatie...

De Russische kamion waarvan Franklin de naam is vergeten. Eentje van de ZIS-familie ?